

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5914200012
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5914200012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, o veci starostlivosti súdu o maloleté deti: H. J., nar. XX.XX.XXXX a U. J., nar. XX.XX.XXXX, deti rodičov: matky X. H., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX N., Š. J. XX, zast. Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou, so sídlom XXX XX N., Q. A. F. XX a otca H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX S., H. XXX, zast. JUDr. Ferdinandom Klinovským, advokát, so sídlom N. XX, XXX XX D. X., maloleté deti zast. kolíznym opatrovníkom - Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok, v konaní o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky maloletých detí proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 5P/1/2014-102 zo dňa 28.1.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu v celom rozsahu **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd zmenil výrok rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 3C/90/2009-64 zo dňa 24.7.2009 v časti o vyživovacej povinnosti otca a maloletých detí tak, že otec maloletých detí H. J., nar. X.X.XXXX, je povinný prispievať na výživu mal. H. J., nar. XX.X.XXXX, zvýšeným výživným vo výške 110,- eur mesačne a na výživu mal. U. J., nar. XX.XX.XXXX, zvýšeným výživným vo výške 110,- eur mesačne vždy do každého 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletých detí počnúc dňom 7.1.2014. Zameškané výživné za obdobie od 7.1.2014 do 31.1.2014 vo výške 48,16 eur na mal. H. J. a vo výške 48,16 eur na mal. U. J. je otec maloletých detí povinný zaplatiť k rukám matky maloletých detí do 15 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. V ostatnej časti súd návrh matky zamietol. Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ust. § 62, § 75, § 78 Zákona o rodine a vykonané dokazovanie, na základe ktorého dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného je z časti dôvodný. Je nepochybné, že od poslednej úpravy výživného, ktorá bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok 3C/90/2009 - 64 zo dňa 24.07.2009 došlo k zmene pomerov, najmä na strane maloletých detí, ktoré sú vekovo staršie, uspokojovanie ich základných životných potrieb je finančne náročnejšie. Matke maloletých detí pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletému T. Y., nar. XX.XX.XXXX. Podľa rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3C/90/2009 - 64 zo dňa 24.07.2009, maloleté deti trávajú rovnaký čas u svojich rodičov, nakoľko boli zverené do osobnej starostlivosti matke od piatku 16.00 hod. každého párneho týždňa do piatku 16.00 hod. nasledujúceho týždňa a otcovi od piatku 16.00 hod. každého nepárneho týždňa v kalendárnom roku do piatku 16.00 hod. nasledujúceho týždňa v kalendárnom roku. Pôvodne určená výška výživného, a to 50,00 eur na každé maloleté dieťa nezodpovedá súčasným odôvodneným potrebám a výdavkom maloletých detí, ktoré sú podstatne vyššie

než je priznané výživné, nakoľko na uvedené vyššie výdavky poukázal i samotný otec, teda vo svojom písomnom vyjadrení, kedy pravidelné výdavky na maloleté deti podľa jeho vyčíslenia predstavujú 322,00 eur mesačne. Matka zo svojho príjmu, ktorý je podstatne nižší než príjem otca dieťaťa nie je schopná uhrádzať všetky takéto odôvodnené potreby maloletých detí. Príjem otca je vyšší, okrem príjmu zo živnosti má i príjem zo závislej činnosti (na základe dohody o vykonaní práce), a pokiaľ jeho súčasná situácia mu umožňuje uhrádzať leasingové splátky vo výške cez 800,00 eur mesačne, ďalej uhrádzať všetky výdavky spojené s prevádzkou motorového vozidla ako aj so štúdiom na vysokej škole v Nitre, je otec dieťaťa schopný prispievať na výživu maloletých detí i vyšším výživným.

Keďže pomery maloletých detí sa zmenili, rovnako aj pomery na strane matky dieťaťa, ktorej pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť, súd upravil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom, a to na sumu 110,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa, ktoré výživné podľa názoru súdu pokryje odôvodnené potreby maloletých detí a zároveň je v možnostiach a schopnostiach otca poskytovať na výživu svojich synov.

Záverom súd poznamenáva, že pre komplexnosť posúdenia majetkových pomerov povinného je potrebné dokazovať i pasíva (rôzne formy úverov, pôžičiek ...), je potrebné však vždy vychádzať z priority vyživovacej povinnosti, keď na zadĺženie povinného rodiča z dôvodov, ktoré nie sú nevyhnutné, resp. súvisia so zaobstaraním predmetov nadštandardnej hodnoty, súd pri ustálení majetkových pomerov nebude prihliadať. V danom prípade v prejednávanej veci súd tak neprihliadal na výdavky spojené so zakúpením motorového vozidla Ranger Rower, ktoré podľa názoru súdu pre výkon činnosti zo živnostenského oprávnenia je nadštandardné a s tým sú spojené i zvýšené výdavky na údržbu motorového vozidla, nákup pohonných hmôt, ako aj leasingové splátky.

Zároveň však odôvodnenosť potrieb oprávnených osôb, v danom prípade maloletých detí vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k týmto maloletým deťom. Miera potrieb detí je rôzna, závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopnosti, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, od formy prípravy na budúce povolanie. V prípade obmedzených predpokladov na strane rodičov sa preto môže pohybovať od bežných najzákladnejších potrieb, nutných pre život, až po plné uspokojenie všetkých odôvodnených potrieb dieťaťa. Miera odôvodnených potrieb dieťaťa je teda úmerná životnej úrovni rodičov.

Keďže vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že životná úroveň otca maloletých detí je podstatne vyššia než životná úroveň matky maloletých detí, i keď obaja rodičia majú rovnaký čas deti vo svojej osobnej starostlivosti, súd zohľadnil vyššiu životnú úroveň na strane otca maloletých detí, pričom otec maloletých detí aj napriek svojim pracovným a študijným povinnostiam nemôže osobne zabezpečovať starostlivosť o deti, v takom prípade túto starostlivosť zabezpečujú starí rodičia, avšak i otcovi týmto vznikajú náklady na zaobstaranie starostlivosti o deti v čase, keď sa rodič pred svoje pracovné alebo iné povinnosti nemôže o dieťa osobne starať. Matka však sama osobne zabezpečuje starostlivosť o maloleté deti, čo treba tiež zohľadniť v prípade výšky výživného.

Na základe vyššie uvedeného súd potom zvýšil vyživovaciu povinnosť otca k maloletým deťom a pokiaľ matka maloletých detí žiadala zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca na sumu 125,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa a zároveň zrušiť svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom, súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol, nakoľko neboli preukázané také odôvodnené potreby maloletých detí, na uspokojenie ktorých by bolo potrebné stanoviť výživné až na sumu 125,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa a zároveň zrušenie vyživovacej povinnosti matky voči maloletým deťom nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, ani v platnej právnej úprave, keď každý rodič je povinný prispievať na výživu svojich maloletých detí, v prípade, že sú maloleté deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča, súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov, výživné neurčuje, avšak v danom prípade matka maloletých detí má príjem, rovnako z uvedeného príjmu má svoje výdavky súvisiace so zabezpečením základných životných potrieb, avšak zo svojho príjmu je schopná platiť výživné stanovené vo výške 33,00 eur mesačne na každé maloleté dieťa.

Záverom súd ešte poznamenáva, že bolo potrebné zohľadniť i skutočnosť, že otec maloletých detí sa podieľa i na ďalších výdavkoch, ktoré sú potrebné pre maloleté deti, prispieva matke napr. na lieky, pomôcky, atď., nemožno nechať bez povšimnutia aj skutočnosť, že otec od poslednej úpravy výživného prispieval na maloleté deti sám, dobrovoľne vyššou čiastkou než mu vyplývalo z vykonateľného rozhodnutia súdu.

Počiatok platenia zvýšeného výživného súd určil od podania návrhu na súd, t. j. od 07.01.2014, z toho dôvodu vzniklo otcovi zameškané výživné za obdobie od 07.01.2014 do konca mesiaca január 2014, a to vo výške 48,16 eur na každé maloleté dieťa (za mesiac január 2014 je otec povinný zaplatiť na výživu maloletých detí výživné vo výške 98,16 eur, t. j. do 07.01.2014 pomerná časť výživného vo výške 9,66

eur a od 07.01.2014 do konca mesiaca výživné vo výške 88,50 eur, teda celkovo 98,16 eur po odpočítaní zaplateného výživného 50,00 eur ostáva na každé maloleté dieťa 48,16 eur).

Pokiaľ matka maloletých detí prostredníctvom právnej zástupkyne vznesla návrh na doplnenie dokazovania (č.l. 98 - 99 spisu), súd návrhu na ďalšie dokazovanie nevyhovel, vzhľadom k tomu, že pre rozhodnutie vo veci samej mal dostatočne zistené majetkové pomery rodičov maloletých detí, ako aj odôvodnené výdavky detí.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p.

V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku súdu prvého stupňa podala odvolanie matka maloletých detí prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhovala odvolaciemu súdu, aby rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že otec maloletých detí bude povinný prispievať na výživu maloletých detí po 125,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletých detí počnúc dňom 7.1.2014. Zároveň prizná zameškané výživné za obdobie od 7.1.2014 do rozhodnutia odvolacieho súdu zo sumy 125,- eur na každé dieťa, ktoré zameškané výživné bude otec maloletých detí povinný zaplatiť k rukám matky do 15 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Poukazoval na to, že návrh na zvýšenie výživného podala dôvodne, nakoľko od posledného rozhodovania došlo k podstatnej zmene pomerov tak na strane maloletých detí, ako aj na strane otca. Na strane maloletých detí došlo k rastu nevyhnutných životných potrieb vzhľadom k tomu, že od posledného rozhodovania o výživnom uplynulo 6 a pol roka, deti sú vekovo staršie a zároveň došlo aj k rastu životných nákladov spoločnosti. Na strane matky došlo k vzniku ďalšej vyživovacej povinnosti voči mal. synovi T. Y., nar. X.X.XXXX, ktoré má matka maloletých detí spolu s terajším partnerom. Od posledného rozhodovania došlo k podstatnej zmene v príjme matky, ktorý v súčasnosti činí sumu 890,- eur a je porovnateľný s príjmom v roku 2009 (826,12 eur), avšak došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca maloletých detí, ako aj na strane maloletých detí. Ďalej poukázala na to, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, avšak otec maloletých detí podľa jej názoru má neprimerané vysoké režijné výdavky, ktoré podľa súčasnej právnej úpravy nie sú nevyhnutnými výdavkami. Dala do pozornosti súdu, na aký účel finančné prostriedky otec maloletých detí používa. Má za to, že je v možnostiach otca na maloleté deti prispievať zvýšeným výživným nielen tak, ako podala matka sumou 125,- eur na každé dieťa, ale aj vyššou sumou. Uviedla, že súd nemal úplný obraz o finančnom toku príjmov a nevyhnutných nákladov súvisiacich s podnikaním otca maloletých detí, nakoľko nie každý daňový náklad je nevyhnutným nákladom vo vzťahu k výživnému. Tvrdila, že sa rovnako aj ona podieľa platením výživného na svoje maloleté deti počas osobnej starostlivosti otca a to sumou 33,- eur na každé dieťa a to pri príjme matky porovnateľnou ako v roku 2009 s tým, že matke od roku 2011 vznikla nová vyživovacia povinnosť k ďalšiemu maloletému dieťaťu.

K odvolaniu matky maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa podal písomné vyjadrenie otec maloletých detí prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť ako vecne správny s poukazom na ust. § 219 ods. 1 O.s.p. Vo svojom vyjadrení uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym i skutkovým posúdením prípadu zo strany okresného súdu. Rozhodnutie okresného súdu považuje za vecne správne v súlade so zákonnými normami a s prihliadnutím na osobitosti konkrétneho prípadu. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že súd na základe predložených a vykonaných dôkazov dostatočne zistil skutkový stav, ale svoje rozhodnutie odôvodnil vyčerpávajúcim a zrozumiteľným spôsobom opierajúc sa o ustanovenia relevantných právnych predpisov. Odporca v konaní jednoznačne preukázal výšku a dôvodnosť nákladov, ktoré vynakladá na výchovu a výživu maloletých detí, ako aj náklady nevyhnutne spojené s prevádzkou živnosti a štúdia na vysokej škole. Má za to, že súdom zvýšené výživné priznané napadnutým rozsudkom je plne postačujúce, pokrývajúc nároky maloletých detí a kompenzuje znížený príjem navrhovateľky oproti príjmu odporcu. Zdôraznil, že sa o svoje deti riadne stará, uhrádza všetky výdavky spojené s výživou a výchovou maloletých detí a poskytuje im plnohodnotnú starostlivosť ako otec. V konaní bolo preukázané, že matka maloletých detí nevynakladá vyššie výdavky na maloleté deti oproti tým, ktoré vynakladá otec maloletých detí. Dôvodom na priznanie výživného bolo výlučne hľadisko kompenzácie zníženého príjmu matky oproti príjmu otca. Dal do pozornosti súdu skutočnosť, že dôvodom a predmetom vyživovacej povinnosti je podieľanie sa povinných subjektov na výžive a výchove maloletých detí, t.j. podieľanie sa obidvoch rodičov na nákladoch, ktoré je nevyhnutne potrebné vyložiť na maloleté deti. V prípade, ak sú deti zverenú do striedavej starostlivosti obidvoch rodičov, kedy obidvaja rodičia rovnakým spôsobom znášajú náklady na výchovu a výživu maloletých detí, je možné považovať argumenty matky maloletých detí za irelevantné.

Kolízny opatrovník maloletých detí sa k odvolaniu matky maloletých detí proti rozsudku súdu prvého stupňa písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. s tým, že sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, v ktorom nezistil žiadne vecné a procesné pochybenie.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedla v rámci odvolacieho konania matka maloletých detí, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácii odvolateľky - matky maloletých detí, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.